

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg

Dato: 20-05-2016
Enhed: Primær Sundhed, Ældrepolitik og Jura
Sagsbeh.: DEPMAKI
Sagsnr.: 1605382
Dok. nr.: 97309

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg har den 4. maj 2016 stillet følgende spørgsmål nr. 16 (L 184) til sundheds- og ældreministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Liselott Blixt (DF).

Spørgsmål nr. 16:

”Vil ministeren redegøre for, hvorfor en sundhedsperson, der efter lovforslaget automatisk har fået frataget sin danske autorisation, fordi sundhedspersonen har fået autorisationen frataget i udlandet, ikke tilsvarende automatisk får sin autorisation tilbage, hvis autorisationen i udlandet senere bliver tilbagegivet? Hvad er grundlaget for at opretholde autorisationsfratagelsen i det tilfælde, hvor der ikke er foretaget en egentlig vurdering af sagen af danske myndigheder, og afgørelsen om autorisationsfratagelse i Danmark derved alene hviler på en udenlandsk afgørelse, som nu er bortfaldet? Vil ministeren endvidere redegøre for, hvor lang tid en sundhedsperson kan forvente, at der går førend vedkommende - efter ansøgning – får den danske autorisation tilbage?”

Svar:

Til brug for besvarelsen af spørgsmålet har jeg indhentet bidrag fra Styrelsen for Patientsikkerhed, der har oplyst følgende:

”Indledningsvist kan det oplyses, at styrelsen vil have fokus på de sager, hvor en udenlandsk autorisationsfratagelse bortfalder. Hvorvidt dette vil medføre tilbagegivelse af en dansk autorisation, vil dog som udgangspunkt kræve en nærmere undersøgelse af baggrunden for, at autorisationen er blevet tilbagegivet i udlandet og en fornyet vurdering af, om sundhedspersonen er til fare for danske patienter.

Styrelsen kan herudover oplyse, at man er meget opmærksom på, at sagsbehandlingstiden i disse sager skal være så kort som mulig. Styrelsen vil prioritere hurtigt at rekvirere oplysninger fra de udenlandske myndigheder i forbindelse med oplysningen af sagerne. Styrelsen kan imidlertid ikke kontrollere, hvornår de udenlandske myndigheder besvarer styrelsens forespørgsler, hvilket vil have en afgørende indvirkning på sagsbehandlingstiden. Der er således ikke i dag i IMIs alert-system indsat frister for besvarelse af forespørgsler.”

Jeg kan henholde mig til det af Styrelsen for Patientsikkerhed oplyste.

Jeg skal i denne sammenhæng henvise til min besvarelse af spørgsmål 15 (SUU L 184), hvoraf det følger, at der pågår et nordisk samarbejde om at fastsætte nærmere frister for udveksling af oplysninger på tilsynsområdet.

I det jeg i øvrigt henviser til min besvarelse af spørgsmål 15 (SUU L 184) kan jeg bekræfte, at det forhold, at en sundhedsperson, der har mistet eller fået indskrænket sin danske autorisation, jf. den foreslåede § 7 b og § 8 a i autorisationsloven, generhverver sin udenlandske autorisation eller får ophævet sin udenlandske virksomheds-

indskrænkning, ikke medfører automatisk generhvervelse af den danske autorisation eller ophævelse af indskrænkningen i den danske autorisation.

Baggrunden herfor er, at der ikke på forhånd er sikkerhed for, at de hensyn, der ligger til grund for tilbagegivelsen af den udenlandske autorisation eller ophævelsen af den udenlandske virksomhedsindskrænkning, i alle tilfælde i tilstrækkeligt omfang sikrer, at den pågældende sundhedsperson ved udøvelse af faglig virksomhed i Danmark i henhold til autorisation ikke vil kunne udgøre en fare patienterne.

Styrelsen for Patientsikkerhed kan på baggrund af ansøgning herom som led i sin konkrete vurdering om tilbagegivelse af den danske autorisation eller ophævelse af indskrænkningen i den danske autorisation lægge vægt på, at sundhedspersonen i udlandet har fået sin autorisation tilbage eller har fået ophævet virksomhedsindskrænkningen.

Med venlig hilsen

Sophie Løhde / Mads Kirkegaard